

РЕШЕНИЕ

№ 1592

гр. София, 05.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 10.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **45** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл.от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е във връзка с решение №16308 от 28.12.2018г. по адм.д. 8216/2017г. на ВАС, с което е отменено изцяло решение №2685 от 21.04.2017г. по адм.д. 11732/2014г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда. Дадени са указания относно доказателствата и доказателствената тежест.

Подадена е искова молба от „Ф. С.П.А“/Ф./ дружество учредено и съществуващо съгласно законодателството на Р Италия, вписано във фирмения регистър на [населено място], Република Италия под №MI-1042051, с адрес [населено място], площад С.С. №1, чрез адв.И. К. и адв.В. Ц. срещу Агенция „Митници“, с която е предявен иск с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ от жалбоподателя срещу Агенция „Митници“, последната да бъде осъдена да върне в полза на жалбоподателя бижута, задържани от Агенция „Митници“ с разписка №353/19.11.2009г. или в случай че същите не са налични, да осъди Агенция „Митници“ да заплати на „Ф. С.П.А“ сумата в размер на 665 334,44 лв., главница и 184 864,65 лв. законна лихва за забава от 13.03.2012г., ведно със законната лихва за забава от датата на предявяването на иска до окончателното плащане на сумата. В условията на алтернативност е предявен иск с правно основание съдебната практика на Съда на Европейския съюз – цитирани решения на съда - като Агенция „Митници“ бъде осъдена да върне на жалбоподателя бижута, задържани от Агенция „Митници“ с разписка №353/19.11.2009г. или в случай, че същите не са налични, да осъди Агенция „Митници“ да заплати на „Ф.

С.П.А“ сумата в размер на 665 334,44 лв. главница и 184 864,65 лв. законна лихва за забава от 13.03.2012г., в едно със законната лихва за забава от датата на предявяването на иска до окончателното плащане на сумата.

Ищецът твърди, че дружество „Ф. С.П.А“ е учредено и съществуващо съгласно законодателството на Р Италия, вписано във фирмения регистър на [населено място], Република Италия под №MI-1042051, с адрес [населено място], площад С.С. №1. Съгласно извлечение от счетоводството на Ф. на 16.11.2009г. 228 броя сребърни бижута, проба 800/925 %, собствено производство – собственост на Ф. и 18 543 грама златарска бижутерия проба 585% били предадени от склад на Ф. на Да В. в изпълнение на договор между страните. Последното обстоятелство било обективизирано в транспортен лист №59200 от 16.11.2009г., съгласно който Ф. в [населено място] в 12ч. на 16.11.2009г. по договор за консигнация предава на Да В. 3 броя куфари със следните стоки -111 бр. сребърна бижутерия, проба 800/925 %; 177 броя сребърна бижутерия проба 800/925% и 18543 грама златарска бижутерия проба 585%. Стоката била собственост на Ф., като по силата на договора за консигнация, непроданата стока от да В. следвало да се върната на ищеца, като продадена му бъде заплатена. Изпълнението на процесния договор бил реализиран фактически от А. Века – управител на Да В., Е. Р. ди Ч., М. Ц. и Н. К., които транспортирали със самолет от М. до [населено място] процесната стока на българска територия. За целите на пътуването Да В. издало фактура №PI720/2009г. на стойност 344 022,29 евро. с описани – горепосочените стоки. Фактурата била подпечатана от властите на Митница Аерогара С.. А. Века заедно със спътниците му установили контакт в България с бижутерийни магазини, продали част от стоката, след което на 19.11.2009г. тръгнали обратно към М., Италия. Непроданата част от стоката била опакована в ръчния багаж на лицата Века, Ди Ч. и К.. На летище С., трите лица преминали през проверка за сигурност и влезли в зеления коридор „Нищо за деклариране“. След извършена митническа проверка бил съставен АУАН №408/19.11.2009г. за установеното валутно нарушение по чл.8 от Наредба №10 от 16.12.2003г. На основание чл.41 от ЗАНН, стоките, описани в акта били конфискувани с разписка №0353/19.11.2009г. На 20.11.2009г. Века бил привлечен в качеството на обвиняем за извършено престъпление по чл.251 от НК по досъдебно производство №ЗМ 5550/2009г. на СДВР. С постановление №58539/14.04.2010г. горепосоченото досъдебно производство било прекратено. Преписката била изпратена на Директора на Митница Аерогара С. за ангажиране на административно-наказателната отговорност на А. Века. Директорът на Митница Аерогара С. издал Наказателно постановление №408/2009г., с което за извършено нарушение на чл.14, ал.1 от Валутния закон вр. чл.5, ал.1 от Наредба №10 от 16.12.2003г. на Века била наложена глоба в размер на 3000 лв., като гореописаните стоки били отнети в полза на държавата. С решение №1325 от 12.03.2012г. по адм.д.№8755/2011г. по описа на АССГ, било потвърдено решение на СРС, по НАХД№10289/2010г., с което Наказателно постановление №408/2009г. Директорът на Митница Аерогара С. било отменено. А. Века подал молба до Директора на Митница Аерогара С. за връщане на вещите задържани с разписка №0353/19.11.2009г., като молбата не била уважена. Междувременно складът на Митница Аерогара С. бил обект на извършена кражба, вследствие на която вещите описани в горепосочената разписка били откраднати. В тази връзка било образувано досъдебно производство, в хода на което процесните вещи не са намерени. На 17.11.2014г. Ф. в качеството си на собственик на бижутата

изпратил нотариална покана на ответника с искане за предаване на вещите иззети с разписка №0353/19.11.2009г. или да му бъде предоставена сумата от 665 334,44 лв. представляваща паричната стойност на бижутата съгласно експертиза възложена от Агенция Митници, като липсват извършени действия от Агенция съобразно последната покана. Ищецът излага, че в резултат на неполагането на дължимата грижа за съхранение на цитираните вещи от страна на митническите органи и длъжностни лица, Ф. е претърпял имуществени вреди. По времето, което бижутата са били оставени във владението на ответника, същите не са били надлежно пазени от Митница Аерогара С., като не била положена грижата на добър стопанин, в резултат на което се е достигнало до пълна липса на бижутата след извършена кражба от складово помещение на митницата. Излага, че Ф. неправилно е лишен от собствеността си върху процесните вещи. Счита, че в случая са налице всички елементи от състава на нормата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Съгласно чл.229, ал.1 от ЗМ митническите органи имат право за изземват и задържат стоки предмет на митническо нарушение. Съгласно чл.46, ал.1 от ЗАНН иззетите вещи са предмет на пазене съобразно установените правила. В този смисъл, за ответника е възникнало задължението да съхранява и пази процесните вещи до приключване на горепосоченото административно-наказателно производство. Доколкото е допуснал извършването на кражба на процесните вещи, ищеца счита, че ответникът не е положил дължимата грижа на добър стопанин по отношение на процесните вещи. Според ищеца отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ произтича от обстоятелството, че бижутата – средствата на осъществяване на предполагаемо административно нарушение са отнети, а в следствие НП е отменено и е постановено тяхното връщане. В резултат на кражбата, извършена в склад на ответника, за Ф., собственик на иззетите вещи е настъпила пряка и непосредствена имуществена вреда, представляваща липсата на бижутата, съответно тяхната парична равностойност. Стойността на вещите е посочена в размер на 665 334,44 лв. съобразно експертизата на вещо-лице оценител назначен от Агенция Митници. Лишаването от владение е извършено законосъобразно за периода от 19.11.2009г. до 12.03.2012г., докато е траело процесното административно -наказателно производство. След последната дата, с отмята на НП отпада законосъобразността на владението на процесните вещи от Митница Аерогара С.. Доколкото бижутата липсват изцяло, то стойността на вредата за ищеца представлява тяхната равностойност, заедно със съответните лихви за забава. Ищецът излага подробни съображения и относно фактичката установеност и правните основания за уважаването на алтернативно предявения иск с правно основание съдебната практика на Съда на Европейския съюз – цитирани решения на съда.

На основание чл.214, ал.1 от ГПК, в открито съдебно заседание на 14.02.2017г., при първоначалното разглеждане на делото, , съдът е допуснал изменение на исковете както следва: Увеличаване размера на иск I (иск с правно основание чл.1; ал 1 от ЗОДОВ) и при условията на евентуалност - иск II (иск основан на принцип за отговорност на държавата за вреди от нарушение на правото на ЕС), както следва: главница в размер на 1 019 796.06лв., сума определена като пазарна стойност на бижутата, предмет на спора, както е оценена към 24.11.2015г.; и законната лихва от тази дата до окончателното плащане от ответника и при условията на евентуалност допуска увеличаване на размера на иск I(иск с правно основание чл.1; ал 1 от ЗОДОВ) и на предявения при условията на евентуалност иск II (иск основан на

принцип за отговорност на държавата за вреди от нарушение на правото на ЕС), както следва; главница в размер на 789 631.98 лв.; определена като пазарна стойност на бижутата, предмет на спора, както е оценена към 19.11.2009г.; законната лихва в размер на 219 400.99лв. от 13.03.2012г. (датата на влизане в сила на решението за отмяна на наказателното постановление, съгласно което се конфискувани стоките) до 01.12.2014г. (датата на предявяване на иска), и законната лихва от предявяване на иска до окончателното плащане от ответника.

В срока по чл.131 от ГПК, ответникът депозирал писмен отговор, с който изцяло оспорва предявените иски, както по отношение на тяхната допустимост, така и по отношение на техните основания и размер. Твърди, че липсва активна легитимация на ищеца, доколкото липсват убедителни доказателства, затова, че същият е бил собственик на процесните вещи. Излага, че в случая е приложим общия исков ред, а не този по АПК и ЗОДОВ. Не са налице твърдените в исковата молба обстоятелства, затова, че ответника не е положил грижата на добър стопани при съхранението на процесните вещи. Същите са се намирали в склад под митнически надзор, в строго охранявана зона на Летище С., като е бил налице сключен договор за охрана със С.-СДВР, като имало и договор за жива охрана на периметъра на митницата. Според ответника липсва пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между твърдяното незаконосъобразно бездействие на митническите органи и настъпилите имуществени вреди. Действието по задържането на вещите не е насочено пряко към ищеца, а към лицето Века. На следващо място, бездействието на ответника не може да е единствената и пряка причина за извършената кражба. Излага подробни съображения за неоснователността на алтернативно предявения иск. Подробно развива съображенията си относно установената фактическа обстановка, които не се отличава съществено от изложените от ищеца.

В съдебно заседание, ищецът редовно призован, представлява се от адв.Комаревси и адв.К., които поддържат исковата молба. Подробни съображения излагат в писмени бележки. Претендират разноски съобразно представен списък.

В съдебно заседание, ответникът- Агенция Митници, чрез процесуалните си представители юрк.Я. и юрк. С., оспорва предявените иски и моли същите да бъдат отхвърлени. Претендира разноски по делото. Правят възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Подробни съображения излагат в писмени бележки.

Представителят на СГП, изразява становище за неоснователност на исковете, поради което същите следва да бъдат отхвърлени.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид становищата и доводите на страните, намира за установено следното:

По делото са приобщени НАХД № 10289/2010г. на СРС и КНАХД № 8755/2011г. на АССГ, по които безспорно е установено, че на 16.11.2009г. А. Века, Н. К. и Е. Р., всичките италиански граждани, пътували от Италия за България, като носели със себе си златни и сребърни бижута, собственост на фирма „Да В. Д.“. Фирмата е вписана в регистъра на фирмите в М. на 04.08.2008г. като дружество с ограничена отговорност със седалище в М. и с предмет на дейност търговия на едро и дребно, внос и износ, производство, обработка и представителство в Италия и Чужбина на бижутерски изделия, златни и сребърни изделия и благородни метали, скъпоценни и полускъпоценни предмети, часовници и пр. Дружеството се представлява от Н. К. и А. Века. Носели със себе си фактура за стоката(издадена на 11.11.2009г.) – 18 543 гр.

златни и 6555 гр. сребърни бижута. На италианската граница се снабдили с митнически документ Т2Л за стоката, след което тримата пристигнали в България, като по време на престоя им в България част от стоката била продадена.

С решение №1325 от 12.03.2012г. по адм.д.№8755/2011г. по описа на АССГ, било потвърдено решение на СРС, по НАХД№10289/2010г., с което Наказателно постановление №408/2009г. на директора на Митница Аерогара С. било отменено поради липса на нарушение. Съдът е приел, че за съставомерността на деянието е без значение на кого е стоката по документи. А. Века подал молба до директора на Митница Аерогара С. за връщане на вещите задържани с разписка №0353/19.11.2009г., като молбата не била уважена.

На 19.11.2009г. митническите служители, изпълняващи служебните си задължения в салон „Заминаващи“ на МП-Летище С., при проверка на тримата пътници в ръчния багаж – три куфара на лицето А. Века били установени златни и сребърни изделия, които според митническите служители не били декларирани по установения ред. В хода на проверката митническите служители констатирали, че италианският гражданин извършил нарушение на чл.14, ал.1 от Валутния закон(ВЗ) вр. чл.5, ал.1 от Наредба №10/2003г., за износ и внос на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях във връзка с пренасяните стоки по представена от пътника фактура №720/19.11.2009г., златните бижута били с тегло 15 645.23кг на стойност 260901.42 евро, а сребърните бижута били с тегло 5 281.08 кг на стойност 9241.89 евро и 49 бр. сребърна бижутерия на стойност 2940.00 евро.

След извършена митническа проверка бил съставен АУАН №408/19.11.2009г. за установяването на валутно нарушение по чл.8 от Наредба №10 от 16.12.2003г. На основание чл.41 от ЗАНН, стоките, описани в акта били конфискувани с разписка №0353/19.11.2009г.

На 20.11.2009г. Века бил привлечен в качеството на обвиняем за извършено престъпление по чл.251 от НК по досъдебно производство №ЗМ 5550/2009г. на СДВР. С постановление № 58539/14.04.2010г. горепосоченото досъдебно производство било прекратено. Преписката била изпратена на Директора на Митница Аерогара С. за ангажиране на административно-наказателната отговорност на А. Века. Директорът на Митница Аерогара С. издал на 30.07.2010г. Наказателно постановление №408/2009г., с което за извършено нарушение на чл.14, ал.1 от Валутния закон вр. чл.5, ал.1 от Наредба №10 от 16.12.2003г. на Века била наложена глоба в размер на 3000 лв., като гореописаните стоки били отнети в полза на държавата. За нуждите на административното производство била изготвена Оценителната експертиза, като според заключението на вещото лице процесните изделия – сребърни изделия, проба 925, общ грамаж 8918.10 грама, са на стойност 40694,87 лв.; златни изделия, проба 583/14карата/, с общ грамаж 15 714.60 грама, са на стойност 624639.57 лв. Обща стойност на бижутата възлиза на 665 334,44 лв.

Не е спорно, че на 17-18.10.2010г., складът на Митница Аерогара С., в който се съхранявали процесните ценности бил обект на кражба, в резултат на което гореописаните бижута били откраднати. За кражбата били уведомени органите на МВР, като било образувано ДП№532/2010г. по описа на СДВР. До настоящият момент по делото не са налице доказателства да е открит извършителя и процесните вещи да са намерени и върнати в склада на Митница Аерогара С.. Това се потвърждава и от писмо на разследващ полицай от СДВР С. К. от 28.12.2015г.

На 07.06.2012 год. Ф. в качеството си на собственик на бижутата изпратил покана на

ответника с искане за предаване на вещите иззети с разписка №0353/19.11.2009г. или да му бъде предоставена сумата от 665 334,44 лв., представляваща паричната равностойност на бижутата съгласно експертиза, възложена от Агенция Митници, като липсват извършени действия от Агенцията съобразно поканата.

По делото са приети като доказателства в превод - фактура №PI720/2009г., придружителен документ за транспорт на стока, с изпращач – [фирма] и получател „Д.“ от дата 02.09.2009г., копие на Заповед №ЗАМ-25 от 24.01.2008г., на Директора на Агенция Митници, касаеща утвърждаването на вътрешни правила за организацията на дейността и документооборота при изземването, съхранението, реализацията, унищожаването и предаването на задържани, отнети и използвани в полза на държавата стоки.

По делото е прието като доказателство в превод от италиански – споразумение/декларация между А. Века, в лично качество и като бивш законен представител на „Да В. Д. С.р.л“ и А. Б., в качеството и на ликвидатор и законен представител на дружеството Ф. С.п.А., от което става видно, че през 2009г. Века, в качеството си на законен представител на „Да В. Д. С.р.л“ е приел от Ф. да продава в България златни и сребърни бижута, собственост на Ф., срещу комисионна върху продажбата, в сроковете и съгласно условията, предвидени в договора за консигнация.

За пътуването към България, „Да В. Д.“ е издало придружителен документ на стоката № PL720/11.11.2009г. за стоки на обща стойност 334 022,29 евро: 18 543 грама златна бижутерия, проба 14 карата, с цена за грам 17 евро, на обща стойност 315 231 евро; 122 броя сребърна бижутерия, проба 925, с цена на брой 60 евро, на обща стойност 7 320 евро и 6 555грама сребърна бижутерия проба 925, цена за грам 1,75 евро, на обща стойност 11 471,29 евро. Документът е представен пред Митница Аерогара, за което е поставен печат.

Съгласно транспортен лист № 59200 от 16.11.2009г. от склада на Ф. в М. на 16 ноември са предадени на Да В. следните стоки: 111 бр. сребърна бижутерия, 177 бр. броя сребърна бижутерия и 18 543 грама златарска бижутерия. От назначената съдебно-лингвистична експертиза се установи значението на думата „S.“ разположена пред наименованието на дружеството Да В. в посочения документ, а именно че това е форма на обръщение, която се използва при търговската кореспонденция – „уважаем/а“ и не означава собственик.

Представени са фактури, удостоверяващи закупуването от Ф. през м.09. и м.10.2009г. на сребърна и златна бижутерия и Застрахователна полица на Ф. с покритие за периода от 30.04.2009г. до 30.04.2010г., като видно от специалните условия сред приносителите на ценности на Ф. е посочено и дружеството „да В. Д.“ със застрахователен лимит 200 000 евро.

С разписка №353/19.11.2009г. по издаденият акт са задържани от гражданина А. Века изделия по опис и 3 броя куфари. В опис, изделията са описани по количество-брой; вид на изделието-гривна, обици, колие и др.; метал – жълт, бял; общо тегло за бройките от един вид артикул.

В съответствие с изложената фактическа обстановка са показанията на свидетелите - Е. Р. де Чеки, М. Ч. и Т. П., разпитани в първоначалното съдебно производство. Свидетелите са били служители на жалбоподателя към момента на изземането на бижутата на Летище С.. Последните били

собственост на Ф., като целта на пътуването до България, била продажбата на тези бижута. Свидетелите подробно описват случилото се на Летище С., във връзка с пренасянето на процесните бижута и предприетите действия от служителите на Митницата във връзка с изземането на стоката. Изложеното от свидетелите изцяло съответства на установената в хода на делото фактическа обстановка и в този смисъл съдът, кредитира показанията на свидетелите като обективни, непротиворечиви и съответстващи на останалите събрани доказателства в хода на производството.

В настоящето производство беше изслушана по реда на чл.176 ГПК А. Б. – ликвидатор на Ф., която заяви, че през м.ноември 2009г., когато е работила като супервайзор, Ф. предоставила на консигнация на Да В. малко над 18 кг. златни бижута и около 280 броя сребърна бижутерия, като всяко бижу имало свой код и било описано в проформа фактурата.

По първоначалното дело са изслушани заключенията на ССЧЕ изготвена от вещото лице Е. З., Тройна ССЧЕ изготвена от вещите лица - В. П., Р. Ш. и М. А., както и допълнителна Тройна ССЧЕ изготвена от същите вещи лица. Съдът кредитира заключенията на Тройна ССЧЕ и допълнителна Тройна ССЧЕ, като намира същите за обективни, безпристрастни и компетентно изготвени, в съответствие със събраните в хода на делото доказателства. По отношение на ССЧЕ изготвена от вещото лице Е. З., съдът не възприема последното, доколкото споделя възражението на ищеца, относно това, че вещото лице не е взело предвид по никакъв начин стойността на изработката на ювелирните изделия от благороден метал.

Видно от заключението на тройната ССЧЕ и допълнителна Тройна ССЧЕ – пазарната равностойност на вещите, задържани на Митница „Аерограда С., с разписка №353/19.11.2009г. към датата на задържането възлизат на 789 631,98 лв., а към 24.11.2015г. съответно е 1 019 796,06 лв. Законната лихва върху сумата от 789 631,98 лв. за забава от 13.03.2012г. до 01.12.2014г. възлиза на 219 400,99 лв. Към 19.11.2009г. размерът на собствената стойност на материалите е 456 547,67 лв. Размерът на стойността за изработка е 144 830,49 лв. Размерът на изчислената печалба е 61 543,36лв. Размерът на ДДС20% е 126 710,46 лв. Към 24.11.2015г. размерът на собствената стойност на материалите е 595 676,60 лв. Размерът на стойността за изработка е 184 777,56 лв. Размерът на изчислената печалба е 75 777,68лв. Размерът на ДДС20% е 163 564,22 лв.

В настоящето производство е назначена и изслушана ССЧЕ. Вещото лице е посочило характеристиките на счетоводните документ по българското право. Сочи, че транспортен лист №59200/16.11.2009г. относно предаване на стоки от склада не е счетоводен документ. Извлечение от счетоводната система на Ф. относно предаване на стоки на Да В. - Състояние на сметка на трета страна; извлечение от счетоводната система на Ф. относно предаване на стоки на Да В. - Валоризиран месечен журнал за месец ноември 2009г; извлечение от счетоводната система на Ф. относно предаване на стоки на Да В. -ситуация за сметка на трети лица; Справка спрямо трети страни за клиент 7596 Да В. Д. СРЛ са вторични счетоводни документи, а писмо от законния представляващ Да В. - Г-жа Е. Г. до Ф. (30.09.2014г.) няма характер на счетоводен документ. Фактура № Р1 720/2009г., издадена от Да В. и

Фактура № 50105/12.11.2010 г., издадена от Ф. е първичен счетоводен документ. Предвид прегледаните документи експертизата обобщава, че са налице документи, издадени във връзка с търговски взаимоотношения между двете дружества. Според вещото лице транспортен лист № 59200 от 16.11.2009 г., опис на движими вещи към транспортен лист № 59200 от 16.11.2009 г., опис и приложение към опис, списък на фактури за покупка на стоки от сребро и злато представляват документално удостоверяване на предаването на златна и сребърна бижутерия. Сделката е обективирана с първичния счетоводен документ от гореизброените : фактура № 50105/12.11.2010 г. Предмет на сделката са бижута, които експертизата подробно е описала в ТАБЛИЦА 4 по т.4.3 от настоящото заключение. Предвид начина на посочване на изделията в описа на митницата и фактурата на ищеца е невъзможно да се направи сравнение. Във валоризирания отчет не се съдържат счетоводни записи, дотолкова, че не са налице посочени счетоводни сметки. Съответно не може да се даде описание на значението на счетоводно вписване, тъй като не е налице такова вписване в този регистър.

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Искът е допустим. Предявен е срещу Агенция "Митници" за вреди, причинени от противоправното бездействие от страна на митническите органи и длъжностни лица, изразяващи се в неполагането на дължимата грижа за съхранение на процесните вещи, отнети въз основа на незаконосъобразен акт.

Отговорността по ЗОДОВ е изградена върху идеята за задължение на държавата и общините да спазват правата и законните интереси на гражданите. Именно при неспазване на това основно задължение и когато вследствие на него е причинено увреждане на граждани и юридически лица, възниква основание за ангажиране на отговорност на съответните държавни институции. Съгласно чл. 205 от АПК това са юридическите лица, представлявани от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Искът е предявен срещу надлежен ответник, какъвто е юридическото лице Агенция „Митници“.

Активно легитимирана страна по иска по чл. 203 от АПК, може да бъде всяко лице, което твърди, че е претърпяло вреди, вследствие на незаконосъобразни актове, действия или бездействия на държавни и общински органи и длъжностни лица. По отношение на процесуалната легитимация на ищеца, съдът съобрази изложеното в определение №№8673 от 14.07.2015г. на ВАС, по адм.д.№5061/2015г., като възприема доводите на ищеца в жалбата и представените по делото писмени бележки.

Този иск представлява автономно средство за защита на частноправните субекти срещу несъобразена със закона административна дейност. Те обаче следва да докажат незаконосъобразен акт, действие или бездействие, претърпените вреди, техния характер и размер и най-вече, че вредоносният резултат е в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на държавен или общински орган или длъжностно лице, при или по повод на изпълнението на административната дейност. Кумулативното наличието на

тези предпоставки е абсолютно условие за ангажиране на отговорността на държавата и съответно присъждане на обезщетение.

В тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения от него иск, за което съдът е дал и съответните указания.

Дружеството „Ф. С.П.А“ е учредено и съществуващо съгласно законодателството на Р Италия, вписано във фирмения регистър на [населено място], Република Италия под №MI-1042051, с адрес [населено място], площад С. С. №1. По делото са налице убедителни доказателства затова, че процесните вещи, оставени на съхранение при ответника са собственост на ищеца, като причината същите вещи да се намират в лицето А. Века и да бъдат отнети от него, са съществуващите търговски отношения между ищеца и дружеството „Да В.“, на което дружество Века бил управител. Това е установено и в развилото се административно наказателно производство.

По спорният въпрос за собствеността върху отнетите от ответника движими вещи, от ищеца бяха ангажирани писмени, гласни и експертни доказателства. Преценени в тяхната съвкупност, водят до извод, че бижутата, отнети от ответника и впоследствие откраднати от митническия склад, са били собственост на ищеца.

Писмените доказателства – извлечения от счетоводството на ищеца към 16.11.2009г., опис на движими вещи, справка спрямо трети страни за клиент Да В., месечен журнал за м.ноември 2009г. за материални запаси, които са обсъдени и от вещото лице, доказват заприходяването на процесните бижута от ищеца. Застраховането на стоката също е индиция за нейното съществуване. В тази насока са показанията на свидетелите - Е. Р. де Чеки, М. Ч. и Д. П. и прието като доказателство в превод от италиански – споразумение/декларация от 02.11.2015г. между А. Века, в лично качество и като бивш законен представител на „Да В. Д. С.р.л“ и А. Б., в качеството и на ликвидатор и законен представител на дружеството Ф. С.п.А.Отделно от това, по делото са налице доказателства, затова, че процесната стока е предоставена на Да В. въз основа на транспортен лист №59200 от 16.11.2009г. от ищеца с основание на транспортирането – договор за консигнация между двете дружества. По делото е налице и декларация от управителя на Да В. – Е. Г. към дата 30.09.2014г. отново в уверение на това, че процесните вещи, са собственост на Ф., като представляването от нея дружество е държало същите чрез А. Века, на основание съществуващ между страните договор за консигнация. От последните доказателства по безспорен начин се установява, че през 2009г. Века, в качеството си на законен представител на „Да В. Д. С.р.л“ е приел от Ф. да продава в България златни и сребърни бижута, собственост на Ф., срещу комисионна върху продажбата, в сроковете и съгласно договореното. В тази насока са и обясненията на А. Б. – ликвидатор на Ф., дадени в настоящето производство.

Относно индивидуализацията на предадената стока и по-точно дали съвпада с отнетата от ответника стока, следва да се посочи, че това се възпрепятства от начина, по който стоката е описана от ответника в описа към разписката от 19.11.2019г., където са посочени бройки, общ грамаж и вид на изделието. Безспорно се доказва, че транспортираните от Да В. Д., чрез представителя си

Века, количества златни и сребърни бижута са му били предадени именно от ищеца на основание съществуващи между тях търговски взаимоотношения, произтичащи от договор за продажба на консигнация.

Договорът за консигнация е неформална сделка и законът не предвижда писмената форма като задължително изискване за действителността на този вид договори. При договора за консигнация, консигнаторът(Да В.) продава стока, собственост на консигнанта(Ф.), като консигнаторът дължи връщане на стоките, които не е могъл да реализира. Количеството стоки, които Да В., чрез представителя си, не е могъл да реализира са именно тези, които за били задържани от ответника и които впоследствие са били откраднати, като това е причината да не е реализирана отчетната сделка и стоката да бъде върната на собственика й.

Наличието на убедителни доказателства, затова че процесните вещи са собственост на ищеца, според съда го прави активно правно легитимиран да предяви процесния иск. Независимо от обстоятелството, че вещите са били иззети от лицето Века, то доколкото същите са собственост на ищеца, именно неговото право на собственост върху тях е засегнато в следствие на това, че ценностите не могат да бъдат върнати на Ф., след приключването на административно – наказателното производство срещу А. Века.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, държавата отговаря за вреди причинени на граждани и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Съгласно разпоредбата на чл. 229, ал. 1 от Закона за митниците митническите органи имат право да изземват и задържат стоките - предмет на митническо нарушение, преносните, превозните и други средства, послужили за тяхното укриване, внасяне или изнасяне от страната, веществените доказателства, необходими или свързани с процедурата на разследване, както и стоки и суми за обезпечаване на евентуални вземания по съставения акт.

Съгласно алинея 2 на горната разпоредба до приключване на административно наказателното и наказателното производство иззетите и задържаните стоки се съхраняват от митническото учреждение. При тълкуване на горните разпоредби съдът намира, че задържането на процесните ценности, респективно отнемането им в полза на държавата по своята същност представлява една принудителна административна мярка с обезпечителна функция, която цели по време на висящността на процеса, в който следва да се установи, дали законосъобразно е ангажирана административно наказателната отговорност на лица, извършили митнически нарушения отнетите вещи да се запазят в състоянието, което са били към момента на отнемането им. Законодателят е предвидил, че до решаване на въпроса дали е извършено митническо нарушение, извършено ли е то виновно от дееца, вещите следва да се съхраняват от митническото учреждение. Съгласно разпоредбата на чл. 46, ал. 1 от ЗАНН иззетите вещи се предават за пазене съобразно установените правила. В ЗМ такива правила не са предвидени. Според алинея 2 на същия член при липса на правила вещите се предават за пазене в службата на актосъставителя или в съответната общинска администрация. При систематичното тълкуване на горните разпоредби съдът намира, че в тежест

на Началника на Митница Аерогара С. е възникнало административното задължение да съхранява /пази отнетите вещи/ до приключване на производство по издаденото то него НП №408/2009 г.

По делото е налице издадена Заповед №ЗАМ-25 от 24.01.2008г., на Директора на Агенция Митници, но същата касае утвърждаването на вътрешни правила за организацията на дейността и документооборота при изземването, съхранението, реализацията, унищожаването и предаването на задържани, отнети и използвани в полза на държавата стоки. От доказателствата по делото, отклонения в реда на воденето на документацията във връзка с иззетите стоки, липсват.

Законодателят не е определил каква грижа следва да полагат длъжностните лица при агенция "Митници" при пазене на вещите- тази на добър стопанин или квалифицираната грижа на добър търговец. Защото до влизане на НП в сила, респективно неговата отмяна процесните вещи не са държавна, а частна собственост, която е неприкосновена и се защитава от закона пи силата на чл. 17, ал.1 от Конституцията на Републиката В законодателството не е дадено легална дефиниция на термина " с грижа на добър стопанин".Той е абстрактен, но винаги предполага и упражнява на съответния надзор върху стоката, което е предадена за пазене. Теорията приема, че грижа на добър стопанин са тези грижи, които лицето нормално би положило за собствените си вещи за да ги съхрани. Поради което съдът намира, че длъжностните лица не са изпълнили вмененото им със закон задължение за пазене на задържаните, респективно отнетите в полза на държавата вещи. Задължение на митническата администрация във връзка с осъществяване на своята административна дейност е да осигури запазването на целостта и доброто състояние на иззетите стоки. Налице е първият елемент за ангажиране на имуществената отговорност на ответника.

Съдът намира, че е налице и вторият елемент за ангажиране на отговорността на административния орган, а именно пряка и непосредствена връзка между незаконосъобразното бездействие и претърпените вреди. Основание за ангажиране на тази отговорност на Агенция "Митница" [населено място] по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, е че вещите, средство на осъществяване на административно нарушение са отнети и обективния факт, че в последствие НП е отменено и с него е постановено тяхното връщане. Това е дало основание на съда по НАХД№10289/2010г. да квалифицира повдигнатото административно обвинение за незаконно, въпреки че отделните процесуални действия са извършени в съответствие в закона и са в правомощия на служители от Агенция "Митници". Обезщетение в този случай се дължи за всички преки и непосредствени вреди. Преки вреди са тази типична, нормално настъпваща необходима последица от вредоносния резултат, адекватно следствие на увреждането. Те следва и да са непосредствени тоест да са настъпили по време и място, следващ противоположния резултат. Ако ответникът бе изпълнил вменените му със закон задължения и бе съхранявал отнетите вещи надлежно и добросъвестно, то установените щети не биха настъпили. Това прави основателни и доказани иска за нанесени вреди, представляващи равностойността на отнетите вещи, доколкото в случая се касае за извършена кражба от склада на Митница

Аерогара С., с предмет на кражбата процесните ценности.

По отношение на извършената кражба, съдът споделя доводите на ищеца относно това, че вещите са на значителна стойност, като митница Аерогара С. е следвало да положи съответната грижа за съхранението на задържаните бижута, като не допусне извършването на процесното посегателство. Твърдението на ответника затова, че се касае за охраняема зона, използва С. и жива охрана, не могат да мотивират съда, да приеме, че е положена дължимата грижа за опознато на ценности на значителна стойност и сравнително малък обем, които фактически лесно биха могли да бъдат пренесени или отнети от склад, макар и той разположен на територията на Летище С.. Твърдението затова, че е било налице жива охрана и С., според съда не съответства на събраните в хода делото доказателства. С. и живата охрана би следвало да реагират в рамките на минути, в момента в който практически лицата отнели вещите са започнали да разрушават стената на склада, в които са се намирали вещите. Отделно от това, касае се за склад, който се е намирал на територията на летище С., територия, която според ответника е под специален режим. Доколкото ответника не е положил дължимата грижа за съхранение и надзор на процесните вещи, същият е допуснал на 17/18.10.2010г. реализирането на пълната им липса.

Ноторно известно е, че при извършването на процесуално-следствени действия в досъдебното и съдебно производство и при изземането на пари и ценности, като веществени доказателствени средства, същите се дават на съхранение в трезори БНБ или други банки. Тази грижа според съда представлява такава на добър стопанин, във връзка със съхранението на чужди вещи, съобразявайки техния вид и стойност.

Ако ответникът бе положил грижата на добър стопанин, в описания по - горе вид, то според съда, биха били създадени всички предпоставки за препятстването на извършването на кражба на процесните вещи. Съответно, след приключването на воденото производство, вещите е следвало да бъдат върнати на техния собственик. По делото не е налице спор, за това че воденото административно-наказателно производство, послужило като основание за изземането на процесните вещи от органите на Митница Аерогара С., било отменено като незаконосъобразно, съответно като такива, следва да бъдат определени и действията по отнемането на процесните вещи към момента на отмяна на НП. В случай, непредприемането на дължимата грижа на добър стопанин от ответника според съда е породила като пряка последица нанасянето на вреда на ищеца в размера на равностойността на отнетите вещи, към момента на незаконосъобразното им изземване от органите на митница Аерогара С..

Съгласно нормата на чл.4, ал.1 от ЗОДОВ държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице.

В случая, пряката вреда за дружеството, настъпила по време и място, следващ противоположният резултат, представляваща разликата между имуществото на лицето преди и след засягането му, всъщност представляват пълната загуба на процесните вещи - бижута. Както е посочено от ищеца,

имущественото му състояние е било засегнато със стойността на процесните вещи, с което Ф. е претърпял преки и непосредствени вреди. Правилно ищецът е посочил, че ако ответника беше изпълнил точно и добросъвестно задълженията си по ЗМ, като съхрани отнетите вещи надлежно с дължимата грижа и упражни адекватен надзор, то процесната вреда не би настъпила в неговия патримониум. Правилно ищецът посочва, че размера на вредата представлява паричната равностойност на бижутата към момента на изземането на вещите от митническите органи, доколкото към този момент, правото на собственост върху процесните вещи е ограничено, като е препятствана възможността вещите да се владеят фактически от техния собственик.

По делото не е налице спор относно вида и теглото на процесните вещи, като страните поддържат, че същите подробно са описани в разписка №0353/19.11.2009г. По отношение на стойността на вещите към дата 19.11.2009г. по делото са изслушани заключенията на СОЕ изготвена от вещото лице Е. З., Тройна СОЕ изготвена от вещите лица -В. П., Р. Ш. и М. А., както и допълнителна Тройна СОЕ изготвена от същите вещи лица. Както беше посочено по-горе, съдът кредитира заключенията на Тройна СОЕ и допълнителна Тройна СОЕ, доколкото в заключението на СОЕ изготвена от вещото лице Е. З., при оценката на вещите не е взета предвид по никакъв начин стойността на изработката на ювелирните изделия от благороден метал.

Видно от заключението на Тройна СОЕ и допълнителна Тройна СОЕ – пазарната равностойност на вещите, задържани на Митница „Аерогара С., с разписка №353/19.11.2009г. към датата на задържането – 19.11.2009г. възлизат на 789 631,98 лв., до който размер следва да бъде уважена предявената от ищеца претенция. Именно към дата 19.11.2009г., правото на собственост на Ф. върху процесните вещи е било ограничено, като дружеството не е разполагало с възможността да владее и да се разпорежда с процесните вещи.

В този смисъл, алтернативната претенция за сумата 1 019 796,06 лв., представляваща стойността на процесните вещи към дата 24.11.2015г., не почива на събраните в хода на делото доказателства, доколкото относим към въпроса за преценката на стойността на вещите е именно момента на изземането на последните, съответно ограничаването на правото на собственост на Ф. и отнемането на владението на вещите от лицето Века, което владееел същите въз основа на договор за консигнация с ищеца.

Тъй като до приключване на устните състезания не се представиха доказателства за пълно или частично изпълнение на задължението за обезвреда, то на основание чл. 84, ал.3 от ЗЗД съдът приема, че ответникът е изпаднал в забава още от момента на отмяна на незаконосъобразното наказателно постановление - 13.03.2012г. до 01.12.2014г., на която е подадена исковата молба поставила началото на настоящото производство. В този смисъл, ответника следва да заплати законната лихва за забава за горепосочения период в размер на 219400,99 лв. съгласно заключението на вещото лице, както и законната лихва от дата на подаването на исковата молба, до окончателното заплащане на сумата.

Именно с отмяната на посоченото изпълнително основание са били прекратени действията и бездействията на митническата администрация по съхраняване на стоката. Ако стоката беше запазена в първоначалното ѝ състояние, тя би следвало да бъде възстановена на дружеството. Искането за заплащане на обезщетение в размер на нейната равностойност замества престацията за реално връщане на стоката, което става изискуемо след отмяната на основанието за задържане на стоката. Именно за това се дължи лихвата от този момент.

Доколкото, съдът намира за основателен предявения иск на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, относно това, че в резултат на противоправното бездействие от страна на митническите органи и длъжностни лица, изразяващи се в неполагането на дължимата грижа за съхранение на процесните вещи, отнети въз основа на незаконосъобразен акт от владението на Ф., последното дружество претърпяло имуществена вреда развяваща се на сумата 789 631,98 лв. – справедливата пазарна цена на вещите към датата на изземването им - 19.11.2009г., ведно със законната лихва в размер на 219 400,99лв. от момента на отмяна на незаконосъобразното наказателно постановление - 13.03.2012г. до 01.12.2014г., на която е подадена исковата молба и законната лихва върху главницата от дата на подаването на исковата молба, до окончателното заплащане на сумата. С оглед на това, съдът не дължи произнесяне по алтернативно предявените искове.

При този изход на спора, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените разноски съразмерно на уважената част на иска и които са доказани като реално сторени. От ищеца е представен списък на разноските по делото, включващи: заплатен депозит за вещо лице преводач-100лв., депозит за вещо лице счетоводител – 250лв., допълнителен депозит за вещо лице счетоводител – 153 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 12 712, 90 лв., или общо разноски – 13 125, 90 лв.

От ответника е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В писмените бележки излага съображение, че не са налице доказателства за заплащане на адвокатското възнаграждение в претендирания размер, а са налице доказателства за заплащане само на 2371,27 лв. адвокатски хонорар.

Направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, доколкото се касае за производство с материален интерес при общо заявена претенция от 1 009 032,97 лева, поради което и на основание чл. 8, ал.1, т. 6 от Наредбата за минималните размери на адвокатското възнаграждение от 12 712,90лева не надхвърля значително минималния размер от 12 557,00 лева, предвиден в наредбата, като делото се характеризира със значителна фактическа и правна сложност.

Според съда, по делото не са налице убедителни доказателства, затова че процесните разноски са надлежно направени от ищеца в претендирания размер. За доказване на разноските от ищеца е представена фактура №0...03386/26.09.2019г. за общо 16 696,36 лева. От тях – 12 712,90 лева(6 500 евро) са за процесуално представителство по адм.дело № 45/2019г. на АССГ и 3 983,46 лева – префактурирани разноски за превод на документи и държавна такса. Видно от представените платежни документи, разноските за

вещите лица са заплатени от адвокатско дружество „Ц., Б. и К.“, като в представената фактура от ищеца липсва като основание за плащане към адвокатското дружество на тези разноски, т.е. не се доказва ищецът да е направил разноски за експертизите. Представен е документ за банков превод по фактура №0...03386/26.09.2019г., извършен от ищеца в полза на адвокатското дружество, за сумата от 3 250 евро(6 354,73 лева). След приспадане на сумата по фактурата в размер на 3 983, 46 лева, остават 2 371, 27 лева за адвокатско възнаграждение, за което са налице доказателства за реално плащане, поради което именно в този размер следва да бъде уважено искането на ищеца за присъждане на разноски.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенция " Митници" [населено място] на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ да заплати на „Ф. С.П.А“ дружество учредено и съществуващо съгласно законодателството на Република Италия, вписано във фирмения регистър на [населено място], Република Италия под №MI-1042051, с адрес [населено място], площад С.С. №1, сумата от 789 631,98 лв. - претърпяна имуществена вреда, представляваща справедливата пазарна цена на златни и сребърни бижута, задържани от Агенция „Митници“ с разписка №353/19.11.2009г., оценени към последната дата, ведно със законната лихва в размер на 219 400,99лв. за периода от 13.03.2012г. до 01.12.2014г., на която е подадена исковата молба, както и законната лихва върху главницата от датата на подаването на исковата молба, до окончателното заплащане на сумата.

ОСЪЖДА Агенция "Митници" [населено място] да заплати на „Ф. С.П.А“ дружество учредено и съществуващо съгласно законодателството на Р Италия, вписано във фирмения регистър на [населено място], Република Италия под №MI-1042051, с адрес [населено място], площад С.С. №1, чрез адв.И. К. и адв.В. Ц. сумата от 2 371,27 лева, представляваща доказани реално направени от ищеца съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд С..

СЪДИЯ: